

HVA MÅ GJØRES

EKSTRA

Avisa til Norges Kommunistiske Studentforbund 1976, 3. årg.

Ansvarleg: Bern Holtsmark.

STØTT JØTUL-ARBEIDERNE!

340 arbeidere ved AS Jøtul i Oslo har vært i streik siden torsdag 19.2.76. De streiker for følgende krav:

1. En usaklig oppsagt fremmedarbeider, som arbeiderne sørget for ble gjeninntatt, må få full kompensasjon for den tida han var usaklig oppsagt.
2. Driftsbestyreren og to arbeidsledere, som sto bak en under-skriftsaksjon mot den oppsagte arbeideren, må fjernes fra bedriften.
3. Arbeiderne krever full kompensasjon for den sympati-sit-down de gjennomførte til støtte for den oppsagte.

Helt siden streika begynte, har arbeiderne vært utsatt for hardt press og mange splittelsesforsøk. De har enhetlig avvist dette, og er fast bestemt på å fortsette streika til alle krava er innfridd. I dette ekstra-nummeret av "Hva må gjøres" finner du stoff om den kampen Jøtul-arbeiderne nå fører, og om nødvendigheten av et kraftig økonomisk støttearbeid. NKS oppfordrer alle dem som støtter arbeidsfolks kamp på de høyere lærestedene til å ta aktivt del i støttearbeidet for Jøtul-arbeiderne.

50 000 PASSERT!

Vi har spurt Leif Fauskanger, medlem av streikekomiteen på Jøtul hva han mener om den støtten de til nå har fått fra studentene.

- Inntil lørdag 1.3. hadde vi fått mer enn 50 000 kr. bare fra studentene på Blindern. På møtet i DNS lørdag kom det inn 15 000. Når forbundet ikke støtter oss, må vi sette vår lit til alle dem som står bak oss. Det dreier seg om flere klubber, mange fagorganiserte på grunnplanet og blant annet studenter. Vi er imponert over den støtten dere har vist oss allerede.

- Avisene har forsøkt å fram-

stille dette som en AKP-leda streik. Kommenter?

- Det var et overveldende flertall blant arbeiderne, folk med høyst ulike politiske oppfatninger som vedtok streik. Det er disse arbeiderne som bestemmer i denne streika, og vi har seinere enstemmig bestemt å ikke gjenoppta arbeidet før alle krava våre er innfridd. Påstanden om at AKP leder streika, er ment til å splitte oss og splitte støttearbeidet. Dette må vi avvise!

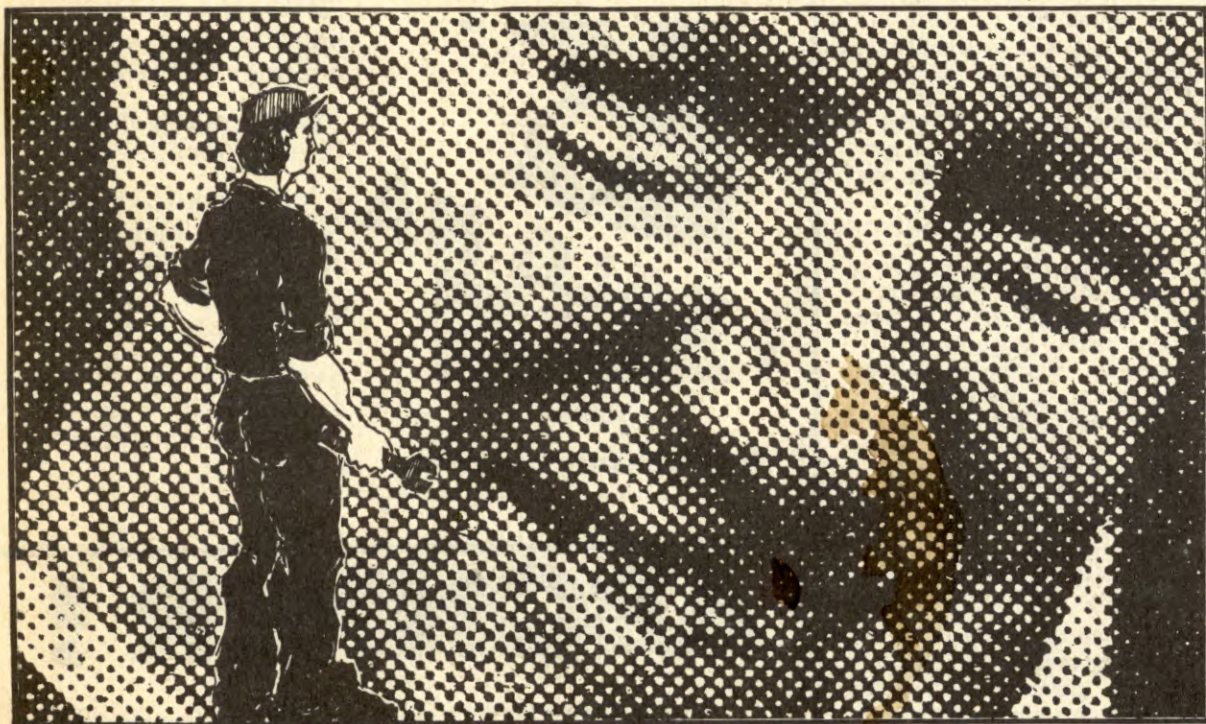
Forbundsledelsen i Jern og Met. er bekymra for at AKP skal få innflytelse. Men hvorfor åpner de da ikke sin streikekasse med over 90 millioner som blant annet vi har vært med på å betale inn?

- Noen aviser hevder at unge arbeidere står mot de eldre blant de streikende.

Ung og gammel står sammen i denne saka. Sjøl har jeg vært i arbeidslivet i 23 år, og står fullt og helt på at vi ikke gir oss før krava er innfridd, avslutter Leif Fauskanger.

HUSK

Når dine klassekamerater forteller deg det dere har lært på skolen: at Nato trygger freden, at folk har det bra, og at streiker og kamp kommer det aldri noe godt utav. Når de spør deg hva du bråker for, og om du tror du kan forandre noe, da skal du ikke snu deg fornærmet bort eller begynne en irritert krangel. Men forklar dem ærlig og nøyaktig om utbytting, ulikhet og urett, om imperialisme og økonomi. Bruk ikke ord som merverdi og kapital uten først å forklare hva de betyr, og ty aldri til lettvinde argumenter for diskusjonens skyld. Husk: Dette er dine kamerater, dette er din klasse.

STREIKA OG TARIFFOPPGJØRET

De krava Jøtularbeiderne har reiat, er ikke direkte knytte til tariffoppgjøret. Allikevel kan de få stor betydning også i den sammenhengen. Aspengrens totale knefallskrav på totalt 11% på 2 år (inkludert 5% i redusert arbeidstid), er møtt med stor motstand på arbeidsplassene. Allerede nå har f.eks. Spor - velsbetjeninga stilt krav som går langt ut over disse rammene.

DNA/LO-ledelsen er livende redd for at denne motstanden skal slå ut i åpen kamp. Derfor ønsker de mer enn noe annet fullstendig ro på arbeidsmarke-

det. Deres ivrige forsøk på å få Jøtularbeiderne til å gjenoppta arbeidet, sier også noe om det.

Dersom Jøtularbeiderne fører sin rettferdige kamp fram til seter, vil den være en viktig inspirasjon for dem som kjemper for skikkelig krav i tariffoppgjøret. Dersom vi gjennom godt støttearbeid viser at arbeiderne som reiser kampen får solid økonomisk støtte, kan det være viktig for å rydde unna den siste tvilen hos mange. Samla kan det bety at DNA/LO-ledelsen kriseforlik med monopolene møtes med omfattende kamper.

SEND STØTTEN TIL:

Streikekomiteen for Jøtul-arbeiderne
Postboks 972, Sentrum, OSLO 1

Postgirokonto 22 718 80
Bankgiro Bergens Bank 5001.20.97244

Nå gjelder det å videreføre de gode streikestøtte-tradisjonene ungdom under utdanning har. Her en innsamling til heis- og telefonsentralmontørene.

Men de pengene som er bevilget på den måten, sendes ikke videre til de streikende. Tvert om, de brukes som press mot streika. DNAs gamle metode er igjen tatt i bruk, og det stiller Leveraas påstander om at streikestøttekomiteenes midler ikke kommer fram, i sitt rette lys. DNAs taktikk er at de sjøl skal stoppe støtten fra de fagorganiserte, og samtidig skal de svarte alt annet støttearbeid ved å spre løgn og hets.

For de som virkelig støtter de streikende reiser dette to oppgaver: Vi må sloss for at all støtte sendes direkte til de som er i streik, og vi må intensivere annet støttearbeid. På den måten kan vi også avsløre Leveraas skitne spill, og det grunnløse i hans anklager mot streikestøttekomiteene.

JØTUL-ARBEIDERNE TRENGER MYE STØTTE!

Mekaniske Verksteders Landsforbund har lovet at arbeidskjøperne kollektivt skal dekke de tapte Jøtul lider under streika. Dette viser hvor stor vekt arbeidsgiverne legger på å vinne. Men det stiller også kapitalismens "rettferdighet" i sitt rette lys: De verdier arbeidsfolk over hele landet har skapt gjennom arbeidet sitt, skal brukes mot deres klassebrødres rettferdige kamp.

Jøtul-arbeiderne sier sjøl at de trenger minst 105 000 kroner (ett hundre og fem tusen kroner) i uka for å holde ut. Det er mye penger, og det stiller

SÅNN GJØR OSLO:

TEGN DEG FOR 10 KRONER I UKENTLIG BIDRAG! BLI MED I STØTTEKOMITEENE!

Disse to oppfordringene er kjørt ut fra streikestøttekomiteen ved Universitetet i Oslo. Vi spør formannen i komiteen, Einar Lauvdal: Hvorfor har dere rettet disse to parolene til alle som støtter Jøtul-arbeidernes kamp?

- Faste bidrag er nødvendig både fordi Jøtul-arbeiderne ikke kan basere seg på skipper-taksaksjoner, og fordi slike aksjoner krever spesielt mye organiserende arbeid. Vi vil sjølsagt fortsette med bølgeinnsamlinger, men skal vi klare de 20.000 pr. uke som er vårt mål, må innsamlinga organiseres på faste støttelister.

Ei sånn liste er i seg sjøl organiserende. Når penga samles inn fra de som står på ei slik liste, blir det rom for diskusjoner rundt politikken i

streika. Det er også mulig å fordele oppgaver som løpeseddelutdeling i byen, standsaktivitet, veggavisskriving osv. Dette er en enkel og effektiv måte å organisere breie lag av dem som støtter Jøtul-arbeiderne på.

Vi setter minimum 10 kroner som bidrag. Fra starten av var det mange som ga bidrag, men få som ga så mye som en tier. Det viser seg skikkelig politisk diskusjon løser dette problemet.

- Det er vel også viktig at streikestøttekomiteene styrkes gjennom Jøtul-streika?

- Det er støttekomiteene som driver støttearbeidet. Uten dem ville det store støttearbeidet ikke vært mulig! Derfor har vi oppfordra alle til å bli med i komiteene. Vi er midt oppe i et tariffoppgjør som raskt kan føre til at nye streiker trenger støtte. Derfor er det korttenkt dersom Jøtul-arbeidet ikke blir brukt til en kraftig styrking av komiteene, sier Lauvdal.

Streiken står og faller med økonomisk støtte

De streikende Jøtul-arbeiderne trenger minst 105 000 kroner hver uke for å holde ut. Klasesamarbeidspolitikkerne i DNA/LO-ledelsen har sin vane tro satt seg på streikfondet. Om deres intense forsøk på å presse arbeiderne tilbake til jobben før de har oppnådd noe skal lykkes eller ikke, avhenger i stor grad av det støttearbeidet som drives.

Økonomisk press har vært et av de viktigste våpen DNA/LO-ledelsen har brukt mot arbeidsfolks kamp. Forbundsstyrene har nektet å åpne streikerkassene når streiker er "ulovlige", og i følge LO-ledelsens klasesamarbeidslinje gjelder det de aller fleste streiker. Samtidig har DNA/LO-ledelsen på ulike måter motarbeida støttearbeidet for de streikende, og i en del tilfelle har de til og med brukt støtten som et våpen mot de streikende.

ET FARLIG VÅPEN.

Det er viktig å forstå at dette våpenet har virkning. Det skal mye til å gå ut i en langvarig streik, når sannsynligheten er stor for at en i løpet av noen uker er "sulta tilbake til jobben" uten noen resultater. En dårlig økonomi legger også et godt grunnlag for DNA og LOs systematiske forsøk på å spre nederlagsstemning i streika, og å splitte arbeiderne med ulike "kompromissforslag".

SAUDA 1962: ET EKSEMPEL.

I 1962 brøt det ut streik i Sauda, en streik som på mange måter hadde samme bakgrunn som den seierrike streika i 1970. Det ble raskt satt igang et omfattende støttearbeid blant de fagorganiserte over hele landet, og de pengene som var bevilget ble kanalisert gjennom Norsk Kjemisk Industriarbeiderforbund. Men Norsk Kjemisk stempla streika som "ulovlig", og nektet å sende pengene videre til de streikende. De la også press på de streikende ved å si at penga ville bli utbetalt når de hadde gjenopptatt arbeidet.

Etter 6 uker måtte Sauda-arbeiderne gi opp uten å ha oppnådd noe som helst, og en del av dem gikk til og med ned i

lønn!

Ut fra denne og andre liknende erfaringer er det nå vanlig at streikende arbeidere oppretter en egen støttekonto, slik at støtten kommer direkte fram til de som trenger den.

JØTUL-STREIKA AVSLØRER LEVERAAS.

For kort tid siden retta DNAs sekretær Ivar Leveraas ville angrep mot streikestøttekomiteene. Han hevdet at sjøl at det han ønska å oppnå var økt støtte til arbeidere i kamp. DNAs praksis i Jøtul-streika har avslørt Leveraas virkelige intensjoner. DNA kjører dels åpent ut mot de streikende, og jobber samtidig for at all støtte skal sendes gjennom Jern og Met. sentralt.

STØTT SPORVEIS-STREIKEN

BETJENING OG TRAFIKANTER FELLES INTERESSE I BEDRE ARBEIDS- OG REISEFORHOLD

Økonomisk støttearbeid for streikende arbeidere er en stadig tilbakevendende og viktig oppgave i klassekampen. Her en plakat fra Sporveisstreika 1970.

større krav til støttearbeidet enn noen gang før.

En av de streikende sier: "Alt tyder på at streiken blir langvarig! Bedriftsledelsen firer ikke, og bedriften lider ingen nød. Den får støtte fra Norsk Arbeidsgiverforening. Men nå skal vi se hvem som er sterkest, det er ikke snakk om å gi etter for oss. Så er det opp til støttearbeidet om ledelsen skal klare å sulte oss ut, eller om det er vi som skal presse den i kne. Vår innstilling er det ingen tvil om".

En annen av dem sier det på denne måten: "De vil sette familiene opp mot hverandre, så folk føler at de ikke har råd til å streike lenger. Når kjøleskapet tømmes blir det verre å streike. Derfor avgjør støttearbeidet hvordan det skal gå".

LA OSS MØTE UTFORDRINGEN.

Jøtul-streika er en viktig utfordring til alle som støtter arbeidsfolks kamp. Også på lærstedene må vi møte denne utfordringen. Støttearbeidet må raskt igang, og mange må trekkes med. De to viktigste metodene i arbeidet må være: 1. Gi sjøl skikkelige bidrag, helst et større beløp straks og deretter faste bidrag hver uke. 2. Alle som støtter sjøl må også mobilisere andre til å drive aktivt støttearbeid.

Det bør settes opp faste mål for hvert lærested, et beløp som kan "garanteres" hver uke. Aksjonsdager med ekstra intensiv spredning av propaganda og innsamlinger, er en god erfaring som bør benyttes i arbeidet.

All støtte til streika som ikke også betyr kraftig økonomisk støtte, vil i den konkrete situasjonen streika står i, uunn-gåelig få sterkt preg av munnsvær. La oss videreføre de gode tradisjonene ungdom under utdanning har i støtte til arbeidsfolk i kamp!

IDE TIL OPPROP

STUDENTER VED ..... INSTITUTT!

Vi bør klare å samle inn til 2 av de 340 streikende Jøtul-arbeiderne hver uke. Det betyr 600 kroner i uka.

Streikestøttekomiteen arbeider nå med å få minst 60 til å tegne seg for en tier. Skriv deg på faste lister idag!

HVA MÅ GJØRES

Nr. 1 - 1976 Kr. 5,- Avns til Norge Kommunistiske Studentforbund 3. årg.

TEMA: Proletarisk internasjonalisme

"HVA MÅ GJØRES" har kommet med sitt første nummer i 1976.

Tema er "Proletarisk internasjonalisme".

I løssalg koster bladet 5 kroner, men hvis du abonnerer, får du det i postkassa 6 ganger i året for 30 kroner.

Neste nummer kommer ca. 1. april. Tema: "Anti-kommunisme".

ABONNER!

Jeg vil gjerne abonnere på HVA MÅ GJØRES. Jeg betaler når jeg får første nummer i postkassa. Prisen for ett år er kr. 30,-

NAVN.....

ADRESSE.....

POSTNR. STED.....

Slippen sendes til HVA MÅ GJØRES, Boks 2072 Grønnerløkka, Oslo 5.

SKULDER VED SKULDER

Fra første stund har klubben på Jøtul kjempet mot den usaklige oppsigelsen av jugoslaven Haralampie Belcovski. På et enstemmig klubbmøte ble det krevd at han skulle få jobben tilbake. Da forliksretten gikk med på det, reiste Jøtularbeiderne kravet om at han skulle få full etterbetaling. I høst sto utenlandske og norske arbeidere på Jøtul sammen i kampen mot oppsigelser av noen kvinner på bedriften. Dette er eksempler som demonstrerer at arbeidere, uansett nasjonalitet, må og kan stå sammen i kampen mot kapitalen.

"Proletarer i alle land, foren dere!" Denne parolen stilte Marx og Engels i Det Kommunistiske Manifest i 1848. Arbeidere i alle land har grunnleggende felles interesser. Under kapitalismen har de bare sin arbeidskraft å selge og en felles interesse i å rive eiendomsretten til produksjonsmidlene ut av hendene på borgerskapet. Under imperialismens epoke hvor arbeidskrafta bare utbyttes maksimalt når den kan flyttes over landegrensene, får Marx og Engels' parole to uttrykk: Arbeiderklassen i de ulike landa må støtte hverandres kamp mot undertrykking og utbytting i de enkelte landa, f.eks. norske arbeidernes støtte til Kirunastreiken, støtten til det vietnamesiske folkets kamp og støtten til FRAPs kamp mot fascisme og imperialismen i Spania. For det andre betyr den at arbeidere av ulike nasjonaliteter i Norge må stå sammen mot imperialismen og monopolkapitalen.

Derfor er den proletariske internasjonalsmen et viktig prinsipp som Jøtularbeiderne kjemper for.

Som kvinner og ungdom, brukes fremmedarbeiderne som reserverarbeidskraft for kapitalen. De tas inn og importerer når det er oppgangstider og sparkes i tidene med nedgang og arbeidsløshet. Fremmedarbeidere, som arbeidsløshet og rein nød tvinger til å dra fra hjemlandet, utbyttes knallhardt. Trusler om utvisning og språkproblemer hindrer bl.a. deres politiske kamp. Borgerskapet forsøker å splitte dem fra norske arbeidere med rasisme. Derfor er fremmedarbeiderne ofte i lavtlønte jobber. På Jøtul er det ca. 1/4 utenlandske arbeidere. I lang tid har arbeidene stått skulder ved skulder mot splittelse mellom norske og utenlandske arbeidere. De har på en klar måte vist kampfellesskapet mellom norske og utenlandske arbeidere.

fransk plakat

Torsdag 19.2 gikk 340 Jøtularbeidere til streik. Dagen etter slo streikemøtet enstemmig fast at streiken varer til alle krava er innfridd. Før dette hadde Jøtulledelsen fått alle sjanser den trengte til å innføre krava. Derfor er full streik det eneste våpenet som kan slå bedriftsledelsen på retrett. Ethvert angrep på streiken, ethvert forsøk på å tvinge Jøtularbeiderne tilbake til jobb før det tas opp forhandlinger, er sabotasje av de tre krava streiken gjelder.

Ledelsen på Jøtul nekter å forhandle før streiken er avblåst. Den vet forbanna godt at så lenge arbeidene er i streik, er det arbeidene som har makta og overtaket. I en forhandling med streikekomiteen vil ledelsen bli tvunget i retrett på alle de tre krava. Hver støtteerklæring og hver krone til de streikende øker arbeidernes sjanser til full seier.

Streikens og i virkelighete kravas motstandere, forsøker derfor med alle midler å presse Jøtularbeiderne til å ta opp arbeidet. Å gjenoppta arbeidet vil vinge-stekke arbeidene kraftig. Det vil gi Jøtulledelsen gode kort på handa. Disse korta er bl.a. borgerskapets arbeidsrett, oppsigelser av streikeledelsen med lovverkets velsignelse (jfr. Hamnerverk), terror, trusler og forsøk på bestikkelser av enkeltarbeidere, støttee arbeidet for

Arne Hansen. Han er, som en Jøtularbeider sa på et soldartetsmøte på Blindern, en plage som gang på gang har gjort faenskap for arbeidene. Det er en betingelse for retnslige forhold ved Jøtul at han blir sparka. Men kravet har aldri ført fram hittil gjennom forhandlinger med Jøtulledelsen og Mekaniske Verksteders Landsforbund mens arbeidene har vært i full jobb.

I forliksretten ble kravet om etterbetaling for den usaklige oppsagte jugoslaven blankt avvist. Dette viser at forhandlinger ikke tjener arbeidsfolka uten at de har satt makt bak sine krav.

OSLO JERN&MET: TILBAKE TIL ARBEIDET!

Arbeiderne på Jøtul står som en mann mot Jøtulledelsen. Arbeiderne på andre bedrifter støtter krava deres. Usaklige oppsigelser er ikke noe spesielt for Jøtul. Også utafor arbeiderklassen har krava brei støtte. Jøtulledelsen er derfor ute av stand til å splitte de som streiker innbyrdes og svekke støtten for å få dem tilbake til jobben. Denne jobben skal Forbundsledelsen i Jern&Metall, styret i Oslo Jern&Metall og 23mannsklubben (med DNA- og SV tillitsmenn) gjøre for Jøtulledelsen. Kjente SVere som kommunistjegerne Kjell Fiskerud og Gunnar Nilsen sitter i 23manns-

STØTT STREIKEN!

Jøtularbeiderne svekkes når saka trekker ut, løgn- og hetskampanjer mot enkeltarbeidere i forsøk på å splitte dem osv. Derfor må alle progressive støtte fullt og helt opp under streika og gjøre det de kan for at den ikke blir knekt! En eldre arbeider på Jøtul slo fast: "Nå eller aldri - krava skal innfris!"

JØTUL-LEDELSEN: TILBAKE TIL ARBEIDET!

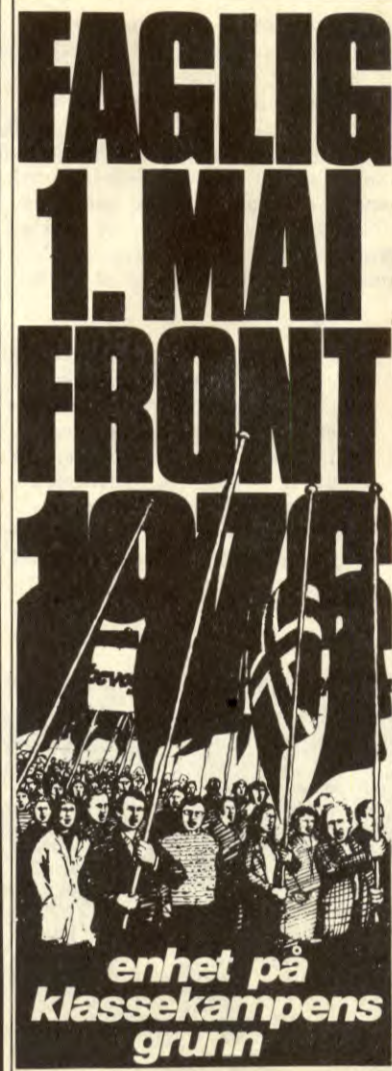
NAF og Jøtulledelsen nekta under sit-down aksjonen enhver forhandling med det valgte klubbstyret før arbeidene gjenopptok arbeidet. Etter at streiken brøt ut, har de vært like kategoriske. Arbeiderne på Jøtul har tidligere forsøkt å bli kvitt arbeidsleder

klubben.

Etter at bedriftsleder Hansen la fram underskriftslistene i forliksretten, gikk arbeidene til sit-down aksjon. MVL rykka ut og kalte aksjonen "tariffstridig og ulovlig". Og forbundssekretær Harry Evjen i Jern&Met ba arbeidene gjenoppta arbeidet.

Oslo Jern&Met. og 23mannsklubben støtta krava fullt ut og "stilte ingen betingelser for at arbeidene skulle gjenoppta arbeidet", ifølge Svein Christensen, formann i avdeling 1. Allerede dagen etter, 17.2, kasta de den røde maska og ba Jøtularbeiderne om å ta opp arbeidet i 12 timer for at forhandlingene skulle komme igang. Arbeid-

VIKTIGE KRAV 1. MAI

Jøtul-arbeidernes kamp er et foregangs eksempel i kampen mot usaklige oppsigelser, og en kraftig markering av solidaritet mellom norsk og utenlandske arbeidere. De har reist kamp mot bedriftsledelsens provokasjoner og mot classesamarbeidspolitikken og de har satt makt bak sine rettferdige krav.

Det er ingen tilfeldighet at de viktigste prinsippene Jøtularbeiderne sloss for finnes igjen i det politiske grunnlaget for Faglig 1. mai Front. Klassekampet - tog a 1. mai skal nettopp oppsummere de viktigste erfaringene fra klassekampen det siste året, stille ei riktig linje opp mot classesamarbeidet og peke ut veien framover. På denne måten blir toga en markering av bredden i klassekampen.

Klassekampetoga 1. mai har stadig vokst i styrke, og på sted etter sted stilles sosialdemokratiet i skyggen. I året som gikk har klassekampen blitt sterkt skjerp, og dette bør også bety at toga blir større enn noen gang før. Vi oppfordrer alle progressive til å bli med i 1. mai arbeidet allerede nå, og gjøre støtten til de kjempende Jøtularbeiderne til en viktig del av arbeidet.

FAGLIG 1. MAI-FRONT FREMMER JØTUL-ARBEIDERNES KRAV!

erne avviste dette. Begrunnelsen var at 12 timer ville blitt 24, 48 og senere uker. Det sannsynlige tilbudet etter lange forhandlinger, ville være det samme som Oslo Jern&Met fremmet for arbeidene kort tid etter, at saka skulle tas opp i Arbeidsretten. Krav om arbeidsrett fikk nemlig oppslutning av det klubbstyret som skulle ført forhandlingene for arbeidene. Å få saka opp for Arbeidsretten ville tatt 1 til 2 år. Forøvrig har talsmenn for Jøtularbeiderne ingen tru på at denne klassesdomstolen ville tjent deres interesser. Derfor ble også det andre framstøtet fra Oslo Jern&Met. og 23mannsklubben avvist på Jøtul.

ØKONOMISK PRESS: TILBAKE TIL ARBEIDET!

Når Jøtularbeiderne står imot de politiske angrepene, er logikken fra streikens fiender klar: De skal sultes tilbake!

MVL holdes Jøtulledelsen skadeløs økonomisk. Tap av eksportprofitter behøver ikke bekymre Jøtulledelsen. Forbundsstyret i Jern&Met. har erklært streiken ulovlig og sitter på streikekassa. I den er det penger som bl.a. Jøtularbeiderne over lang tid har vært med å spare opp.

Oslo Jern&Met. har oppfordra klubber og fagforeninger til å

sende penger til Osloavdelinga, ikke direkte til de streikende. Sekretær Harry Evjen har forklart at det er oppretta konto nummer for Jøtularbeiderne, men at disse penga ikke blir utbetalt før de er gått tilbake i arbeid! Det gjelder også penger som er i klubbkassa fra før.

Dette er gammel taktikk. Det er bakgrunnen for at de streikende har oppretta sin egen støttekonto og oppfordrer alle som støtter dem om å betale penga direkte. På Kværne avviste nylig arbeidene et forslag om at pengene de bevilga skulle gå til Forbunds-kontoen, de ble sendt direkte til Jøtulkontoen.

Borgerskapet og dets tjenere vil bruke harde metoder for å tvinge arbeidene tilbake til jobben. Jøtulledelsen har alt trua med at 80 arbeidsplasser går "tapt" hvis tapet blir stort. Tidligere er politi blitt satt inn mot streikevakter for å åpne for streikebryteri. Ulike forsøk på å kriminalisere streiken er velkjente metoder.

Progressive må følge Jøtularbeidernes eksempel. For hvert angrep må enheten bli fastere smidd. Støtt streiken. Det er det avgjørende maktmidlet Jøtularbeiderne har for å tvinge ledelsen til å innfri de tre krava som er reist!

SLUTT OPP OM 8. MARS

DAGSKAMPEN OG SOSIALISMEN

Der det er undertrykking er det også motstand. De undertrykte klassene i klassesamfunnet har alltid reist seg mot undertrykkerne og hevdet sine interesser, fremmet krav og gjennomført kamper mot klassefienden. Denne spontane kampen for dagskrava til de undertrykte, er noe som oppstår direkte av klassenes eksistens og uavhengig av vår bevisste vilje. Dersom denne spontane bevegelsen ikke forenes med en framskreden teori og en bevisst ledelse, vil den lett kjøre seg fast, bli innskrenket i karakter eller føres på avveier. Men dersom dagskampen forenes med kampen for sosialismen og stilles under en framskreden ledelse, et kommunistisk partis ledelse, utgjør den et utømmelig reservoar av krefter for revolusjonen

KLASSESTANDPUNKTET.

Uten å knytte an til dagskampen og gripe ledelsen i den, vil aldri en revolusjonær sosialisme kunne vinne fram. Å knytte an til dagskampen, forene sosialismen med dagskrava, ledelsen med massene, det kortsiktige med det langsiktige, er et prinsipp for kommunister. Det er også et grunnleggende spørsmål om klassestandpunkt. En-

hver nedvurdering eller tilside-setting eller forakt for den spontane kampen for dagskrava, er et uttrykk for forakt for massenes nære interesser, for deres livsvilkår. Å neglisjere dagskampen betyr å forakte proletariatet og er et brudd med et proletarisk klassestandpunkt.

DAGSKAMPENS BETYDNING.

I en artikkel "Om streiker"

skriver Lenin blant annet:

" Ved enhver streik gjør tanker om sosialisme seg sterkt gjeldende blant arbeiderne, tanker om hele arbeiderklassens kamp for frigjøring fra kapitalens undertrykkelse. Det hører ofte skjedd at arbeiderne på en bestemt fabrikk eller i en bestemt industrigren eller i en bestemt by, knapt har tenkt over eller ant noe om sosialisme før de fikk erfare en stor streik; men etter streiken startet de studieringer og foreninger slik at flere og flere arbeidere ble sosialister.

Ennvidere åpner en streik arbeidernes øyne, ikke bare for kapitalistenes, men også for regjeringens og lovverkets karakter. Akkurat som fabrikk-eierne prøver å stå fram som arbeidernes velgjørere, forsøker også regjeringens embedsmenn og deres lakeier å overbevise arbeiderne om at tsaren tar like mye hensyn til arbeiderne som til fabrikk-eierne, slik loven tilsier. Arbeiderne kjenner ikke lovene, har ingen kontakt med regjeringsfolk, og særlig ikke dem i høye stillinger, så han tror ofte på alt dette. Men så bryter det ut en streik. Statsadvokaten, fabrikkinspektøren, politiet og ofte militære tropper dukker opp på fabrikkene. Arbeiderne får vite at de har brutt loven: Arbeidsgiverne har lovens velsignelse til å møtes og åpent diskutere måter å skjære ned arbeidernes lønn på, men arbeiderne blir erklært for forbyrtere om de kommer til en felles avtale!

Enhver streik styrker og utvikler arbeidernes forståelse for at regjeringen er deres fiende, og at arbeiderklassen må forberede seg på å kjempe mot regjeringen for folkets rett! (Alle sitatene er hentet fra s. 13-15 i heftet "Streik", utgitt av Oktober forlag 1971).

Med andre ord understreker Lenin at streikene øker arbeidernes kunnskaper om det samfunnet de lever i og styrker deres klassebevissthet. Arbeiderne vinner kunnskap om at de har felles interesser, at de må stå sammen, at de må organisere seg, at kapitalistene, staten, politiet og hæren er deres fiender og tjener kapitalistene.

Samtidig er det endel kunnskaper som ikke direkte kan utledes av dagskampens erfaringer. Streiker o.l. alene lærer ikke arbeiderne så mye om situasjonen i hele samfunnet, om alle klassene, om historia, om hvordan revolusjonen kan gjennomføres, om at de undertrykte klassene må knuse den eksisterende staten og opprette proletariatets diktatur. Å spre kunnskapen om dette, og de ved utvikle arbeidernes bevissthet til en utviklet sosialistisk bevissthet, er en oppgave for proletariatets politiske parti, det kommunistiske partiet. Uansett antall størrelse eller hyppighet: streiker kan aldri erstatte eller overflødiggjøre det kommunistiske partiet. Uten et slikt partis ledelse, vil dagskampen utvikle seg spontant og tilfeldig, uten noen bevisst innretning, og proletariatets bevissthet vil ikke utvikle seg ut over den snevre "fagforeningsbevissthets" nivå. Samtidig er nettopp dagskampens aktivitet, kampvilje og erfaringer, et grunnlag som gjør det ulike mye lettere for det kommunistiske partiet å drive

Den kampen Jøtul-arbeiderne har reist er et eksempel på hvordan usaklige oppsigelser skal møtes. Arbeidskjøperne over hele landet har en felles taktikk i slike saker, og Jøtul-arbeiderne viser at gjennom enhetlig opptreden og vilje til å sette makt bak krava, kan oppsigelser slås tilbake.

Den taktikken bedriftsledelsen på Jøtul brukte, har en klar parallell i Tiger-saka i Trondheim, der to jenter ble usaklig oppsagt på en konfeksjonsfabrikk. Først forsøkte de i all stillhet å få oppsigelsen igjennom, men da arbeiderne protesterte ble de nødt til å ta hardere midler i bruk. Det neste trekket var å presse en del av de ansatte til å støtte oppsigelsen av jugoslaven. Med dette ønsket de å framstille oppsigelsen som et massivt krav fra de ansatte, og splitte arbeiderne opp mot hverandre. Akkurat det samme

gjorde ledelsen ved Tiger i Trondheim, og der med adskillig større hell.

På Jøtul avviste arbeiderne konstant denne provokasjonen, og reiste krav om de som sto bak måtte fjernes fra arbeidsplassen. De løste motsigelsene til de 23 arbeiderne som var pressa til å skrive under, og står nå 100% enhetlig på de krava som er reist. Dette er et lysende eksempel på hvordan slike angrep skal møtes.

De andre krava Jøtul-arbeiderne har reist har også stor prinsipiell betydning i kampen mot usaklige oppsigelser. Kravet om full etterbetaling, både for den tida den oppsagte gikk uten arbeid og for sit-down-aksjonen, er også et aktuelt og viktig krav i Hammerværksaka. Ved en seier for Jøtul-arbeiderne har de derfor slått et viktig slag for alle som er ramma av usaklige oppsigelser.

JØTUL-ARBEIDERNE VISER VEG!

sin propaganda og sitt organiserende arbeid blant massene.

Sammenfatningsvis kan vi si at dagskampen har umåtelig betydning i kampen for sosialismen. Uten å knytte an til og gripe ledelsen i dagskampen, kan intet kommunistisk parti evne å gå i spissen for en sosialistisk revolusjon. Samtidig kan aldri massebevegelsen i dagskampen overflødiggjøre eller erstatte det kommunistiske partiets særskilte oppgaver.

DAGSKAMPEN SKILLER VENNER OG FIENDER.

Gjennom å gripe ledelsen og fremme en konsekvent kamplinje i dagskampen, kan kommunistene hjelpe massene å se hvem som er venner og hvem som er fiender. Sosialdemokratiet og revisjonismen representerer borgerskapet i arbeiderbevegelsen, og de vil alltid før eller senere søke å kvele dagskampen og bringe den på avveier. Å avsløre disse borgerlige arbeiderlederne gjennom dagskampen er et viktig prinsipp for kommunistene.

Stalin understreker dette: "Å avsløre sosialdemokratiet og redusere det til en mindretallsbevegelse i arbeiderklassen, kan man bare gjennom daglig kamp for arbeiderklassens konkrete behov. Når man skal nagle sosialdemokratiet til skampelen, skal det ikke skje gjennom høytflyvende spørsmål, men på basis av arbeiderklassens daglige kamp for å forbedre sin materielle og politiske stilling, og her må problemer som arbeidslønn, arbeidstid, boligforhold, forsikring, skatter, dyrtid osv. spille en særlig viktig rolle, for ikke å si den avgjørende rolle. Oppgava er å slå sosialdemokratiet hver eneste dag på basis av disse spørsmål, idet man avslører deres forræderi. Men denne oppgava vil ikke kunne løses fullt ut, hvis ikke problemene

fra den daglige praksis blir kjedet sammen med de grunnleggende spørsmål om Tysklands internasjonale og indre stilling, og om ikke hele dette daglige arbeidet til partiet belyses med revolusjonen og proletariatets erobring av makta for øye" (Stalin: Works, bind 7, s.37).

Å STIRRE HENFØRT PÅ PROLETARIATETS BAKDEL.

Studentlederne i SV, NKP og AUF er besjelet med noe som nærmer seg hellig ærefrykt, ikke for dagskampen, men for de borgerlige arbeiderlederne, særlig i fagbevegelsen. De for-guder borgerlige fagforeningspamper og sier "amen" til alt de foretar seg. De kritiserer ikke åpen sabotasje fra disse pampenes side, som f.eks. i Jøtul-streiken, og de stiller villig opp i den sosialdemokratiske messingskogen 1. mai. Da innbiller de seg til og med at de marsjerer sammen med "arbeiderne". Som Lenin sa: De kaster seg henført på kne og stirrer på proletariatets bakdel. Konsekvensen er knefall for pampene, knefall for borgerskapet og sabotasje av dagskampen.

Et annet og mer "raffinert" angrep på dagskampen er representert av KUL-gruppa. Denne gruppa propaganderer den borgerlige og økonomistiske illusjonen at dagskampen i seg sjøl får en revolusjonær karakter straks den setter seg ut over "det borgerlige lovverket". De prøver å drive streikestøt-tearbeidet inn i et sektersk blindgate der kamp mot det de kaller "fagforeningslegalismen" er det sentrale, samtidig som de lar de borgerlige pampene og arbeideraristokratiet gå skuddfri. Dette er en høyreorientert sektersisme som ikke må få skade streikestøt-tearbeidet.

Dersom revisjonisme, og ikke kommunisme, står sterkt i massene, ledes kampen på avveier. Bildet er fra Paris i mai 1968.